

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Audoenus Ep. 24. Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

die, toties noctu fertur flexisse. Cum deinde orbis XII. viris in totidem provincias cecisset, subigendis CHRISTO populis, diu collega Philippo fuit; post hujus verò triumphum, in Indiam & Armeniam majorem movit. Hic loci ad ejus facundiam continuò malorum dæmonum simulachra obmutuerunt, & torqueri se immaniter à BARTHOLOMÆO clamitarunt. Proinde orci larvæ cive, itemque Regis Polymii filiâ facilè abegit. Eam ob rem cum Rex onustos illi auro gemmisque camelos transmisisset, remissis omnibus, eidem significari jussit, minimè harum rerum mercatorem se agere, sed animarum, quas si cælo intulisset, tum demum lucrum ingens se fecisse existimaturum. His igitur Rex permotus non difficulter manus illi dedit, à quo ipsi Dii victos se esse faterentur; traxitque suo exemplo cum liberis regni bene magnam partem. At Astyages Regis frater nimium quantum hoc nuntio exacerbatus, pellem vivo detraxit BARTHOLOMÆO, & capite truncavit. Quid ad hæc vos, qui pellem lautè ac nitidè habetis, qui aqualiculo fulcitis? necdum angustam ad cæli atria portam creditis? *Ex Brev. Petro de Natal. & Lippeloo.*

Non caret regiâ potestate, qui corpori suo novit rationabiliter imperare: verè enim dominator est terra, qui carnem suam regit legibus disciplina. S. Aug. l. de verâ innocentia.

S. AUDOENUS EP. 24. Augusti.

ANulum Dagoberti Regis AVDOENVS curabat, ipse anuli pulcherrima gemma. Officio suo tunc se fungi arbitrabatur, si Regem sui commonefecisset. Pauperum pater amantissimus, sui ju-

judex severissimus carnem nudam cilicio tegebat, cilicium aureâ veste dissimulabat, hoc sanctior, quò superbior. As paternus inter illum & fratres ita dispensatus, ut omnem pauperes monachique acciperent. Ipsi quoque rebus humanis omnibus vale dixerunt, & vel inter monachos aulici, vel quod magis mirere, inter aulicos monachi vixerunt. Episcopus Rothomagensis creatus Hispanias septem annorum siccitate vexatas lacrimis primò, mox imbre beato recreavit. Monumenta pietatis templa ac cœnobia plurima reliquit, prodigiis non rarò adjutus. Ita templum meditati locum crux per aërem visa rutilare igneaque columna ostendit. Aliàs commercium, quod illi cum cælo erat, literæ inde missæ prodiderunt, quibus monebatur, ne D. Marculphi caput à reliquis ossibus (ur quidem cogitabat) separaret. Saxum ingens, quod loco movere multa boum jussa non poterant, duabus buculis obsequens habuit. Id cum insideret per contemptum muliercula, discludi è suis orbibus oculos suos vidit. Quid, quòd laudes AVDOENI ranæ templo vicinæ locutæ sunt, cum obstrepentes divinis officiis tacere jussæ imperio Divi paruerunt? At nostro ævo ranas garrulas in ipsum templum videas penetrare.

Ex Surio.

Angusta via est, quæ ducit ad regnum, quisquis ergo honoribus inflatus fuerit, & auri thesauris dilatatus, tanquam onustum animal transire non poterit. Tam enim angusta est diviti porta caelestis, quàm est cameloæ foramen. S. Max. serm. de S. Mich.